

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **N. H. T.**, zast. zákonnou zástupkyní T. T. H., dále zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2016, č. j. MV-31811-4/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2017, č. j. 30 A 85/2016 – 56, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včasně podanou kasační stížností brojí žalobkyně, jakožto stěžovatelka, proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni.

Krom samotné kasační stížnosti obsahuje stěžovatelčino podání ze dne 18. 4. 2017 i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který ovšem postrádá jakékoli bližší odůvodnění.

Výrokem III. usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 2 Azs 115/2017 – 15, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku. Současně byla stěžovatelka v odůvodnění tohoto usnesení ve smyslu § 36 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), poučena o tom, že její návrh na přiznání odkladného účinku je formálně bezvadný. Nejvyšší správní soud zde rovněž podotkl, že dle § 73 odst. 4 s. ř. s. (jehož je třeba v řízení o kasační stížnosti užít přiměřeně dle § 107 odst. 1 téhož zákona) o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodne soud bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání. K tomu přitom Nejvyšší správní soud připomněl, že navrhuje-li účastník soudního řízení správního přiznání odkladného účinku dle § 73 s. ř. s., spočívá na něm břemeno tvrzení naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku obeznámil s tím, že její návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žádá tvrzení neobsahuje.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nikterak nedoplnila. Naproti tomu vyhověla výše uvedené výzvě k zaplacení soudního poplatku za tento návrh.

Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Odborná komentářová literatura k § 73 odst. 3 s. ř. s. uvádí: „Skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, musí žalobce tvrdit a osvědčit v návrhu na přiznání odkladného účinku. Při rozhodování o odkladném účinku nelze vždy učinit jednoznačný (konečný) závěr, že napadené rozhodnutí má pro navrhovatele za následek újmu; postačuje předpoklad tvrzené újmy. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný. Zákon neukládá soudu zjišťovat splnění těchto podmínek z úřední povinnosti (ex officio), proto pokud navrhovatel odkladného účinku ve svém návrhu neuvede žádné skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje, soud takový návrh zamítne“ (Potěšil, L., Šimíček, V., et al. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2014. In: ASPI – právní informační systém, ASPI ID KO15012002CZ).

Obdobný výklad daného zákonného ustanovení zastávají ustáleně i soudy ve správním soudnictví. Dle usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013 – 29 (publ. pod č. 2852/2013 Sb. NSS) „Skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, musí žalobce tvrdit a osvědčit v návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.“ Totéž platí obecně v případě návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kdy břemeno tvrzení a případně břemeno důkazní tíží stěžovatele.

Stěžovatelka ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla ničeho, pokud jde o zákonné podmínky vyhovění takovému návrhu dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Za daných okolností proto nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak, nežli stěžovatelčin návrh zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu